Список використаних джерел:

1. Андрєєва А. О. Теоретичні засади організації облікового процесу [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://www.kntu.kr.ua/doc/zb_22(2)_ekon/stat_20_1/33.pdf.
2. Бойчук Т. Формування облікової політики підприємства: мета, побудова та сфера застосування [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Ecan/2010_6/pdf/boychuk.pdf.
3. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 року № 996-XIV [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://www/zakon.rada.gov.ua.
4. Коробова Н. М. Організація бухгалтерського обліку в аграрних підприємствах: афтореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.09 – «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит (за видами економічної діяльності)» / Н. М. Коробова. – К., 2011. – 24 с.
5. Корчагіна В. Г. Облікова політика як елемент системи управління аграрним підприємством [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/5.2/140.pdf.
6. Кужельний М. В., Левицька С. О. Організація обліку: Підручник. / М. В. Кужельний, С. О. Левицька. – К.: Центр учбової літератури, – 2010. – 352 с.
7. Писарчук О. В., Жулій С. В. Послідовність формування облікової політики бюджетної установи // Вісник СумДУ. Серія «Економіка». – № 3. – 2011. – С. 151-156.
8. Пушкар М. С., Щирба М. Т. Теорія і практика формування облікової політики: монографія / М. С. Пушкар, М. Т. Щирба. - Тернопіль: Видавництво «Карт-бланш», 2010. – 260 с.

Рецензент – д.е.н., професор Плаксієнко В.Я.

УДК 338.48

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ НА ПОЛТАВЩИНІ

Обревко Т.О., асистент
Полтавська державна аграрна академія

У статті розглядається роль сільського зеленого туризму у вирішенні соціально-економічних проблем села. В сільській місцевості зелений туризм – це додатковий дохід, який необхідний для розвитку українського села.

In the article examines the role of rural tourism in solving social and economic problems of the village. In rural green tourism - a spinoff, which is required for the development of the Ukrainian village.

Постановка проблеми. Тривала криза в Україні спричиняє загострення проблеми безробіття в сільській місцевості. Селяни часто покидають свої домівки, з тяжким серцем вирушаючи на заробітки до великих міст чи за кордон. Хто і що їх там може чекати? Дискомфорт, нові випробування, стресові ситуації чи радість нового життя? Питання залишається риторичним. Проте, якщо подивитися на проблему з іншого боку, то вона може проявитись прихованими можливостями, наприклад, сприяти розвитку зеленого туризму. Для цього треба лише відкинути негативні емоції та сумніви і дозволити собі по-новому дивитись на життя. Для багатьох українців – власників сільських осель – прийом гостей міг би стати істотною підмогою, що дозволяє пристойно жити в кризові часи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій про організацію та розвиток сільського зеленого туризму в Україні, а також його роль в зайнятості сільського населення відображено в наукових працях Є. Бойка та О. Бойко, Т. Кальної-Дубінюк, В. Бирковича, В. Гловацької, Т. Мазур, Г. Михайліченко, Н. Осипчук, Н. Цвид та інших вчених. Окремі аспекти сільського зеленого туризму висвітлені у працях відомих учених у галузях права, історії, туризмознавства, соціології, економіки й географії, зокрема: Ю. Алексєєва, В. Євдокименко, М. Лендєла, В. Мікловди, М. Пітюлича та інших дослідників.

Ппостановка завдання. Метою даної публікації є пошук шляхів вирішення проблеми зайнятості сільського населення та вирішення їх соціально-економічних проблем. Все більше громадян, обмежуючи свої витрати, орієнтуються на економпропозицію вітчизняних фермерів і селян. Люди втомилися від гуркоту мегаполісів, постійної напруги на дорогах міст та «офісного» тиску. І саме полтавське село може привабити гостей своїм затишком, родинним комфортом, мальовничою природою, чистим повітрям, пташиним співом, тихою рибалкою, гостинним обідом, приємним спілкуванням.

Виклад основного матеріалу дослідження. Існують різні способи вирішення соціальних та економічних проблем на селі. Перш за все, це турбота місцевих підприємців, товариств та кооперативів. Проте не всім їм під силу вирішити абсолютно всі завдання розвитку села та збереження його культурних та духовних цінностей, зокрема останнє не є основною метою підприємців та комерсантів. Тому необхідно шукати інші джерела вирішення цих проблем. Вже кілька років зелений туризм активно розвивається в Україні Весь вітчизняний агротуристичний ринок фахівці розбивають на чотири географічні зони: захід, центр, схід і південь [1]. Західний регіон вважається найбільш розвиненим в цьому відношенні. За підрахунками Спілки сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні, приблизно 60-70% відпочиваючих прагнуть потрапити саме сюди. Причина такого вибору зрозуміла – близькість Карпат, велика кількість пам'яток, яскраво виражений колорит. Величезний плюс тутешнього сільського туризму – постійний потік бажаючих відпочити як влітку, так і взимку.

Проте, через складні вимоги законодавства, яке не робить відмінностей між готельним бізнесом і сільським туризмом, українські власники агросадиб воліють працювати в тіні. Тоді доводиться організовувати особливу розважальну програму. Центральний і східний регіони поки відстають в плані розвитку сільського туризму. Офіційно існують агросадиби в Київській, Чернігівській, Черкаській і Полтавській областях. На територіях Луганської та Харківської областей їх одиниці. За великим рахунком, місця для проживання сільських туристів тут двох діаметрально протилежних типів - або розкішна сільська готель з етнографічним музеєм і галявинкою для гольфу, або простенькі сільські хатки. Ціни коливаються від 30 до 70 грн на добу, харчування – від 40 до 80 грн. Характерна особливість – більшість тутешніх жителів пропонують туристам для проживання сучасні по дизайну приміщення, ігноруючи національний колорит.

Що ж може запропонувати Полтавщина? Людина, яка десяток років про-

вела у місті багато б віддала за те, щоб постояти на кладці на березі річки Хорол чи Говтви, де пройшло її дитинство, тихо пригадати як промайнули літа.

Наявність вільних кімнат у гостинній садибі, близьке розміщення лісу, ставка чи річки дозволяють селянам пропонувати клієнтам вигідні умови і захоплюючі програми без особливих складнощів. Фактично необхідно лише зробити косметичний ремонт, забезпечити прийнятні зручності, обставити приміщення і провести рекламну кампанію. Складніше власникам будинків з віддалених від мальовничих місць селищ – щоб заманити відвідувачів, необхідно витратитися на розробку цікавих програм відпочинку та забезпечити цікаве дозвілля – побудувати ставок для риболовлі, майданчики для спортивних ігор, запрошувати народних майстрів для навчання традиційним ремеслам і т.д. Хоча гостинні господарі за розвиненої уяви можуть запропонувати гостям кулінарні майстер-класи, катання на конях, на човні, а для дітлахів – годування домашніх тварин. Крім того, за рахунок таких «зелених проектів» можна вирішити чимало побутових чи комунальних проблем на селі. Сприяють цьому не лише державні установи та громадські спілки, але й деякі міжнародні організації.

На Полтавщині розгорнув свою діяльність у рамках Європейського Союзу та Організації Об'єднаних Націй спільний проект «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Метою цього проекту було створення сприятливого середовища соціально-економічного розвитку на місцевому рівні, а також підтримка самоорганізації мешканців сільських територій та налагодження їх партнерства з органами влади чи самоврядування, розбудова потенціалу навчання, тренінгу, співфінансування мікро-проектів з покращення умові проживання, що значною мірою стимулювало активність сільських громад.

Перша фаза реалізації проекту була спрямована на демократизацію управління, зниження бідності на селі, попередження криз та відновлення доріг, енергозбереження та охорону довкілля і завершилась у 2011 році співфінансуванням 16 проектів з 33 поданих, серед яких найбільш активними виявились представники Лохвицького, Кобеляцького, Чутівського, Семенівського та Гадяцького районів. Це означає, що кожний другий з усіх, хто звернувся до координаторів програми ООН, отримали підтримку.

Якщо раніше було заплановано за 3-4 роки існування програми згорнути проект, то результати показали доцільність продовження доброї справи і з 17 липня 2011 року почалась друга фаза його реалізації і необхідно скористатись такою нагодою. На Полтавщині створено більше 40 громадських організацій, в яких взяли участь більше 1000 чоловік. Вони опікувалися просуванням 16 проектів з енергозбереження, 22 з водопостачання, з охорони здоров'я, ремонту шкіл. Тож необхідно продовжити добру справу і не чекати допомоги, а починати вирішувати потреби села з власної ініціативи та ентузіазму не байдужих людей, які хотіли б розвивати «зелений» туризм, дбати про облаштування своїх осель та прилеглих територій, брати на себе відповідальність за своє життя, тоді можна буде сподіватись і на допомогу, адже всі ці проблеми з охорони довкілля, зайнятості населення, зеленого туризму взає-

мопов'язані між собою та спонукають до активності, пробуджують ініціативу селян, сприяють розвитку сільських територій.

23 квітня 2013 року у відділі у справах туризму та курортів Полтавської облдержадміністрації відбулася нарада з питань зайнятості населення, де піднімались питання навчання, перепідготовки та зайнятості населення, де окремо наголошувалось на необхідності активізації сільського населення та підвищення його довіри до державних органів управління зокрема у сфері «зеленого» туризму. У нараді взяли участь представники обласного центру зайнятості, Полтавської державної аграрної академії, які з травня поточного року спільно починають діяльність з проведення семінарів для безробітних з організації зеленого туризму в районних центрах зайнятості. В обговоренні також приймали активну участь представники відділу культури і туризму, спілки сільського зеленого туризму в Полтавській області, громадських організацій, директори готелів.

Не випадково цією справою зацікавилися Полтавський обласний центр зайнятості разом з Полтавською державною аграрною академією, фахівці яких розробляють та проводять семінари-тренінги для безробітних із започаткування власної справи у сфері організації «зеленого» туризму.

Мабуть, настав час відкрити сторінку майбутнього сільським дітям та молоді, показати випускникам аграрних вузів та людям не байдужим, що «перлина щастя» знаходиться саме в рідному селі.

Хоча, незважаючи на те, що зелений туризм вже давно визнаний перспективною галуззю, держава поки що не потурбувалася підтримкою діючих і потенційних сільських туроператорів, адже розмови про це в Україні йдуть вже більше десяти років [2]. На відміну від білоруських колег, вітчизняні чиновники так і не змогли розробити нормативну базу для ведення даного виду бізнесу. Відповідно, дані української статистики щодо обсягів ринку і кількості операторів довіри не викликають. Державна служба туризму і курортів називає цифру у понад 1,5 тис. офіційно діючих агросадиб і допускає, що потенційно в бізнесі може бути зайнято близько одного мільйона чоловік.

В цілому, за оцінками експертів різних організацій, що займаються питаннями туризму, українським фермерам є чим привабити гостей як з ближнього, так і з далекого зарубіжжя.

Висновки. У світі сільський зелений туризм розглядається як альтернатива сільському господарству за розмірами отриманих прибутків. До того ж, розвиток інфраструктури сільського туризму не вимагає таких значних капіталовкладень, як інші види туризму і може здійснюватися за рахунок коштів самих селян без додаткових інвестицій. Скорочення міграції з сіл до міст надасть змогу заощадити значні фінансові й матеріальні ресурси, адже, за підрахунками експертів Європейського банку реконструкції та розвитку, облаштування в місті вихідця з сільської місцевості в 20 разів дорожче, ніж створення умов для його життя і роботи в селі.

Сучасний досвід та наукові дослідження засвідчують, що прискорений розвиток сільського зеленого туризму може відіграти роль каталізатора структурної перебудови економіки, забезпечити демографічну стабільність та

розв'язання нагальних соціально-економічних проблем у сільській місцевості. Україні стратегічно важливо швидко подолати відставання у цій сфері і реалізувати наявний багатий туристичний потенціал шляхом проведення виваженої політики державного регулювання, зокрема і на регіональному рівні.

Список використаних джерел:

1. Гловацька В. В. Сільський зелений туризм: сутність, функції, основні організації: [Про розвиток зеленого туризму (СЗТ) в Україні] // Економіка АПК. – 2006. – №10. – С. 148-155.
2. Биркович В. І. Сільський зелений туризм – пріоритет розвитку туристичної галузі України [Текст] / В. І. Биркович. // Стратегічні пріоритети. Науково-аналітичний щоквартальний збірник. – 2008. – №1 (6). – С. 138-143.
3. Цвид Н. В. Зелений туризм як найбільш перспективний і екологічно безпечний аспект розвитку приватного підприємництва на Волині // Вісник. – Харків, 2003. – Вип. 1-2 (3-4). – С. 216-221.

Рецензент – д.держ.упр., професор Лозинська Т.М.

УДК 338.436:349.422.2

НОРМАТИВНО-ПРАВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

Осташова В. О., к.ю.н.

Полтавська державна аграрна академія

У статті проаналізовано сучасний стан законодавства з питань створення та регулювання кооперативних відносин у вітчизняному сільському господарстві. Виявлено прогалини, протиріччя та сформовано пропозиції щодо удосконалення відповідної нормативної бази.

The article analyzes the current state of the law on the establishment and regulation of cooperative relations in domestic agriculture. Identified gaps, contradictions and generated proposals for improving the relevant legal framework.

Постановка проблеми. В Україні аграрний сектор є провідною сферою матеріального виробництва. На сьогодні у сільській місцевості проживає майже третина українців, доходи яких переважно не задовольняють навіть біологічних потреб людини. Одним з вагомих чинників у виправленні зазначеної ситуації є розвиток сільськогосподарської кооперації, що неможливий без формування належної нормативно-правової бази щодо створення та функціонування кооперативних структур. Такий процес вимагає аналізу державних програм, вивчення загального та спеціального законодавства, у тому числі локальних нормативних актів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичним і практичним аспектам процесу створення та функціонування сільськогосподарських кооперативів присвячено праці не лише економістів, а й юристів. Економічну природу сільськогосподарської кооперації досліджували такі вчені як: О. Амосов, В. Воротін, А. Дєгтяр, М. Корецький, М. Латинін, В. Малиновський, А. Мельник, Н. Мельтюхова, Г. Мостовий, Г. Одінцова, М. Туган-Барановський, О. Шапоренко та ін. Правову складову розвитку ко-